

РЕШЕНИЕ

№ 107

гр. гр. Червен бряг, 13.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧЕРВЕН БРЯГ, ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Йохан М. Дженов

при участието на секретаря ВЕСЕЛКА ИВ. ВЕЛЧЕВА
като разгледа докладваното от Йохан М. Дженов Гражданско дело №
20234440100063 по описа за 2023 година

на Червенобрежки Районен съд на основание данните по делото и закона, за да се произнесе
взе предвид следното: Производството е по чл.127а, ал. 2 СК, вр. чл. 45, ал. 1 и чл.76, ал.1 т.
9 от ЗБДС

В РС – Червен бряг е постъпила искова молба от Г. В. Г., с ЕГН ***** от,
в качеството му на баща и законен представител на А..... В.а В.а, с ЕГН,
родена на 27.01.2008 г. срещу Д. С. Р., с ЕГН ***** от, с която на основание
127а, ал.2 от СК се иска от съда да постанови решение, с което да се даде разрешение и да
замести липсващото съгласие на ответницата за попълване и подаване на заявление за
издаване и снабдяване на задграничен паспорт на детето – А..... В.а В.а, с ЕГН
....., родена на 27.01.2008 г. и свободното ѝ пътуване в чужбина – в страни в и извън
ЕС, с всички произтичащи от това законни последици. С молбата са представени писмени
доказателства. Исковата молба отговаря на изискванията на чл. 127 и чл. 128 от ГПК, поради
което съдът я намери за редовна и с разпореждане на ответницата е връчено съобщение, като
ѝ е даден едномесечен срок за възражение. В дадения от съда срок в канцеларията на съда
не е постъпил писмен отговор.

В съдебно заседание ищеца – редовно призован не се явява лично. За него адв. Цв.
Атанасов от ПЛАК, който от името на доверителя си поддържа исковата молба, като излага
подробни доводи и съображения по нейната основателност. Позицията се на писмени и
гласни доказателства.

Ответницата – редовно призована не се явява лично и не се представлява.

Заинтересована страна Дирекция „Социално подпомагане” гр. Червен бряг не се
представлява. Представят социален доклад вх. № 1241/17.03.2023 г., с който изразяват

положително становище по молбата.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност и по вътрешно убеждение съгласно чл.235, ал.2 от ГПК прие за установени от правна и фактическа страна следните обстоятелства:

По редовността на молбата: Молбата, с която е сезиран съда е постъпила в съда и е регистрирана на 23.01.2022 г. и отговаря на изискванията на чл. 127 и чл. 128 от ГПК.

По допустимостта на иска: Не се спори по делото, а се установява от представеното удостоверение за раждане, че родители на детето А..... В.а В.а, с ЕГН *****, родена на 27.01.2008 г. са Г. В. Г., с ЕГН ***** и Д. С. Р., с ЕГН *****. Иска се от съда да постанови решение, с което да даде разрешение, заместващо родителското съгласие на майката за преиздаване на издадения и изтекъл вече задграничен паспорт на детето А..... В.а В.а, с ЕГН *****, както и да даде разрешение за пътуването му в чужбина до навършване на пълнолетие, придружаван единствено от бащата или изрично упълномощено от него лице, обосновавайки това си искане с обстоятелството, че детето е жител на Европейския съюз и една от основните свободи е именно свободното движение на хора.

Като доказателства по делото са приети представените от ищеца с исковата молба писмени доказателства: заверено копие на удостоверения за раждане, Решение № 180 от 17.08.2017 г. постановено по гр.д. № 366 по описа на РС – Червен бряг за 2017 г., както и Социален доклад на Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Червен бряг.

Така обсъдените доказателства обуславят правният интерес от водене на иска и активната и пасивната легитимация на страните в процеса.

С разпоредбата на чл. 76, ал.1, т.9 от ЗБЛД е регламентирана необходимостта от съгласие на двамата родители, за да бъде издаден паспорт на ненавършилото пълнолетие дете и за да напусне страната. В посочената разпоредба законодателят не прави разлика между прекратен брак с постановени мерки, хипотезата на родители, които не са в законен брак и хипотезата на родители, които са в законен брак. Необходимо е съгласие на двамата родители. С разпоредбата на чл.11, ал.8, от Правилника за издаване на българските документи за самоличност, законодателят е регламентирал когато НЯМА СЪГЛАСИЕ кое е основанието да бъде издаден паспорт – ВЛЯЗЛО В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ за разрешение за издаване на паспорт, без да е необходимо съгласие на двамата родители. Това решение следва да бъде постановено в производството по чл.123 от СК. Изречение второ е аргумент в тази насока. Издаването на паспорт и напускането на страната е въпрос от упражняването на родителските права.

По изложените съображения предявената претенция е процесуално допустима и следва да бъде разгледана.

По основателността на иска: Чл. 127а от Семейния кодекс, в частност урежда отношенията между родителите във връзка с упражняването на родителските права по въпроси свързани с пътуване на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това. Когато не се постигне съгласие между тях по даден въпрос, като спорът се решава от съда. Издаването на паспорт и напускането на страната е въпрос от

упражняването на родителските права. Родителите имат не само права, но и задължения към децата си, които те следва да изпълняват с оглед интересите на децата, отчитайки не само субективните, но и обективните обстоятелства от значение за правилното физическо и интелектуално развитие на детето, водещи до изграждането му като личност. Установява се от проведената процедура по призоваването, че ответницата редовно призована не е изразила желание да се яви в о.с.з. и съгласно чл.127а, ал.3 от СК да бъде изслушана ако има отрицателно становище по направените с исковата молба искания.

По делото е представен социален доклад от Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Червен бряг. Становището изразено в него, е че в интерес на детето е да бъде гарантирано правото му на пътуване извън страната.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи: Съгласно чл. 127а от Семейния кодекс въпросите, свързани с пътуване на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това, се решават по общо съгласие на родителите, а когато такова съгласие не може да бъде постигнато, спорът между тях се решава от районния съд по настоящия адрес на детето.

В производството по чл.123, ал.2 от СК, съдът извършва преценка в интерес на детето ли е да напусне пределите на страната, изхождайки от обстоятелствата на конкретния случай. Когато пътуването извън територията на Република България е в интерес на детето – когато причината е определена необходимост, свързана със здравословното му състояние; с интелектуалното му развитие или друга нужда, отговаряща на интереса му, съдът дава разрешение за напускането на страната, замествайки липсващото съгласие на родителя. Необходимостта да се разреши на ненавършилия пълнолетие да пътува в чужбина може да бъде свързана и с нуждата от обогатяване на мирогледа и общата му култура, за което би допринесла екскурзия в чужбина с посещения на исторически забележителности.

От друга страна, осъществяване на правото на свободно предвижване на всеки човек е регламентирано в Конституцията на Република България. Преценката се извършва с оглед всички обстоятелства, обуславящи нуждата на детето от пътуване извън границите на страната.

Установено е по делото, че съгласно Решение № 180 от 17.08.2017 г. постановено по гр.д. № 366 по описа на РС – Червен бряг за 2017 г. към настоящия момент бащата упражнява родителските права, детето живее с него и същия има възможност и желание детето да пътува с него в чужбина с цел туризъм. Отношения между страните не съществуват, липсва сътрудничество и каквато и да е комуникация между тях.

Ограничаването на детето от пътуванията и ограничаването на възможностите му за посещение на други държави по същество ограничават основни права и свободи на детето, регламентирани и защитени от закона. Затова и съдът счита, че пътуванията с цел туризъм и с образователна цел са в интерес на детето и следва да му се даде възможност да пътува заедно с родителя упражняващ родителските права извън територията на Р. България. Свободното движение на хора представлява една от основните свободи на гражданите на страни членки на ЕС и гарантирано се гарантира от техните основни закони и Конституции.

Неосъществяването на лични контакти между майката и детето за времето, през което то

ще бъде в чужбина не е основание, да му се откаже да пътува с родителя, който упражнява родителските права. Правото на непълнолетния да напусне пределите на страната не може да бъде ограничавано и само поради отказ на родителя, който не упражнява родителските права. Необходимостта се преценява на първо място с оглед интереса на детето, с който родителят е длъжен да се съобрази, като съдът счита, че разрешаването на детето да пътува не би нарушавало режима на лични контакти на майката с детето. Искането на ищеца е да се разреши на детето да пътува в чужбина без съгласието на майката до навършване на 18 годишна възраст. При обсъждане на настоящия казус, Съдът следва да вземе предвид решение на Европейския съд по правата на човека по делото "Пенчеви срещу България". С него е прието, че отказът на ВКС на Р. България да разреши неограничено извеждане от страната за период от 1 година на малолетно дете от майка му, без съгласието на бащата, е намеса в правото на защита на семейния живот на майката и детето по чл. 8 от ЕКЗПЧОС, а позоваването от страна на българския съдебен състав на константната практика, според която съдът не може да разреши неограничено пътуване в чужбина на дете без съгласие на единия родител, е определено от магистратите в Страсбург като "прекалено формалистичен подход".

При това положение и съобразявайки обстоятелството, че правото на свободно предвижване е регламентирано и в Конституцията на Република България, настоящия състав счита, че уважаването на такова искане ще бъде гаранция за правилното физическо и психическо развитие на Патрицие. При тези данни, съдът намира молбата с правно основание чл. 127а от СК във връзка с чл. 76, ал.1, т. 9 от ЗБЛД за основателна.

От събраните по делото доказателства Съдът намира, че решението, уважаващо иска по чл. 127а, ал. 2 от СК, вр. чл. 76, ал.1, т. 9 от ЗБЛД е изцяло в интерес на детето, тъй като липсата на такова решение би ограничило правата му като български гражданин да влиза и излиза от страната с паспорт – чл. 33, ал. 1 от ЗБЛД, като в случая не са налице предвидените в чл. 33, ал. 3 от ЗБЛД ограничения. Ето защо съдът намира, че следва да даде възможност на детето да пътува зад граница. Поради нежеланието на майката в подходящата форма /декларация и пълномощно с нотариална заверка на подписа/ да даде съгласие за издаване/преиздаване на международен паспорт и детето и то да пътува извън пределите на страната, това съгласие по силата на разпоредбата на чл.127а от СК следва да бъде заместено с решение на Съда. Предвид гореизложеното и на основание чл. 137, ал. 4 от СК, вр. чл. 45, ал. 1 и чл. 76, ал.1, т. 9 от ЗБЛД, съдът

РЕШИ:

ЗАМЕСТВА липсващото съгласие на Д. С. Р., с ЕГН ***** от за попълване и подаване на заявление за преиздаване на задграничния паспорт на детето А..... В.а В.а, с ЕГН *****, родена на 27.01.2008 г., както и за получаване на същия от Г. В. Г., с ЕГН ***** от, в качеството му на родител и неин законен представител, както и да получи същия.

РАЗРЕШАВА на основание чл.127а, ал. 2 от СК, във вр. чл.76 ал.1, т.9 от ЗБДС и във вр. с

чл. 11, ал.8, т.1 от Правилника за издаване на българските документи за самоличност да се издаде/преиздаде паспорт за задгранично пътуване на детето А..... В.а В.а, с ЕГН ******, родена на 27.01.2008 г., без да е необходимо за целта съгласието на майката Д. С. Р., с ЕГН ****** от

РАЗРЕШАВА на детето А..... В.а В.а, с ЕГН ******, родена на 27.01.2008 г. да пътува извън пределите на Република България, многократно и без ограничения, като осъществява пътувания в чужбина, придружено от бащата Г. В. Г., с ЕГН ****** от или изрично упълномощено от него лице, до навършване на пълнолетие на детето.

ПОСТАНОВЯВА на основание чл.127, ал.4 от СК предварително изпълнение на решението в частта му относно попълване и подаване на заявление от Г. В. Г., с ЕГН ****** за издаване/преиздаване на задграничен паспорт на детето А..... В.а В.а, с ЕГН ******, родена на 27.01.2008 г. и разрешението за пътуване извън пределите на Република България многократно и без ограничения, придружено от бащата Г. В. Г., с ЕГН ****** или изрично упълномощено от него лице.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от получаване на съобщение, че е изготвено пред Плевенски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Червен Бряг: _____